

ΟΡΟΙ ΑΡΕΤΩΝ. A QUID VNAQVÆQVE

Φρόνις. VIRTVS SIT.

Prudentia.

Ἔστι δὲ φρόνις ἐν ἀρετῇ τῆς λογιστικῆς, παρεχόμενας τῆς ἀρετῆς διδασμοίαν συντηρούντων.

Prudentia igitur,rationabilis animi partis virtus est, qua ea, quæ ad felicitatem suam tendunt, dispicientes sibi comparant.

Mansuetudo.

Πραότης.

Mansuetudo verò, incitab ilisadvindictam animi partis virtus est, quam per ægrè ad iram concitantur.

Πραότης δὲ ἔστι ἀρετὴ τῆς θυμοειδοῦς, καὶ ἐν ἧς ἀπό ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι.

Fortitudo.

Ἀνδρεία.

Fortitudo verò, incitabilis ad vindictam animi partis virtus est,quam per ægrè terroribus mortē minantibus concutiuntur.

Ἀνδρεία δὲ ἔστι ἀρετὴ τῆς θυμοειδοῦς, καὶ ἐν ἧς ἀποκλιπτικῶς εἰσὶν ἀπὸ φόβου τῆς ἀρετῆς διαίτητοι.

Temperantia vel sobrietas.

Σοφροσύνη.

Sobrietas verò, pronæ ad cupiditatem partis virtus est, qua fit vt in fruendis rebus sic versentur, prauas vt omnino voluptates ne appetant.

Σοφροσύνη δὲ ἔστι ἀρετὴ αὐτῆς ἐπιθυμητικῆς, καὶ ἐν ἧς ἀόρεκτοι γίνονται ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῆς φαύλων ἡδονῶν.

Continentia.

Ἐγκράτεια.

Continentia verò, proni ad cupiditatem animi retinaculum est,quam per in fruendis rebus prauas ad voluptates incitantem cupiditatem ratione sistunt, ac continent.

Ἐγκράτεια δὲ ἔστι ἀρετὴ τῆς ἐπιθυμητικῆς, καὶ ἐν ἧς κατέχεται τῆς λογιστικῆς τῆς ἐπιθυμίας ὁρμῶσαι ἐπὶ τῆς φαύλης ἡδονῆς.

Iustitia.

Δικαιοσύνη.

Iustitia verò, virtus animi, qua tribuitur quod cuique est par.

Δικαιοσύνη δὲ ἔστι ἀρετὴ ψυχῆς, διαθεμιτικῆς τῆς κατ' ἀξίαν.

Liberalitas.

Ἐλευθεριότης.

Liberalitas autem, animi virtus est, erogare, quatenus honestum est, parata.

Ἐλευθεριότης δὲ ἔστι ἀρετὴ ψυχῆς, ἀδύνατος εἰς τὰ κατὰ.

Magnanimitas.

Μεγαλοψυχία.

Magnanimitas verò, virtus animi, qua ferre fortunam, infortuniūque, nomen, & ignominiam potest.

Μεγαλοψυχία δὲ ἔστι ἀρετὴ ψυχῆς, καὶ ἐν ἧς ἀδύνατος φέρεται ἄτυχας καὶ ἀτυχίας, καὶ τιμῶν καὶ ἀτιμίας.

QVID VNVM QVODQVE

VITIUM SIT.

Stultitia.

ΟΡΟΙ ΚΑΚΙΩΝ.

Ἀφροσύνη.

Stultitia, rationis est vitium, ac morbus, infelicis vitæ totius causa.

Ἀφροσύνη δὲ ἔστι κακία τῆς λογιστικῆς, ἀπείρα τῆς ζῆν κακῶς.

Iracundia.

Ὀργιλότης.

Iracundia, incitabilis ad vindictam partis vitium, unde procliuiter iræ concedunt.

Ὀργιλότης δὲ ἔστι κακία τῆς θυμοειδοῦς, καὶ ἐν ἧς ἀκίνητοι γίνονται ἀπὸ ὀργῆς.

Timiditas.

Δειλία.

Timiditas, incitabilis ad vindictam partis vitium, quo terroribus facillè concutiuntur, præsertim interitum minantibus.

Δειλία δὲ ἔστι κακία τῆς θυμοειδοῦς, καὶ ἐν ἧς ἀκλιπτικῶς γίνονται ἀπὸ φόβου, καὶ μάλιστα τῆς ἀρετῆς διαίτητοι.

Intemperantia siue proteruitas.

Ἀκολασία.

Proteruitas, ac lasciuia, pronæ ad cupiendum partis vitium est, quo prauas voluptates deligunt.

Ἀκολασία δὲ ἔστι κακία τῆς ἐπιθυμητικῆς, καὶ ἐν ἧς ἀφροσύνη τῆς φαύλης ἡδονῆς.

Incontinentia.

Ἀκράτεια.

Incontinentia, pronæ ad cupiendum partis vitium est, quo fit, vt contra rationem auidè cupita, tametsi turpium ad voluptatum illecebras ducentia, amplectimur, attrahimúsque.

Ἀκράτεια δὲ ἔστι κακία τῆς ἐπιθυμητικῆς, καὶ ἐν ἧς παρεσύρειται τῆς ἀλογίας τῆς ἐπιθυμίας, ἀδύνατος ἐπὶ τῆς φαύλων ἡδονῆς ὑπερβολῆς.